

[Arentoft.]

ficeret, så har vi mulighed for at få en bestyrelsespost, og det bruger man som en motivering for at trække det frem netop nu. Så har jeg da formentlig forstået det rigtigt.

Ib Nørlund (DKP):

I anledning af nogle bemærkninger fra hr. Bolvig skal jeg da gøre opmærksom på, at det, vi diskuterer her i dag, er Danmarks stillingtagen til den pågældende overenskomst ud fra de forudsætninger, også samfundsmæssige forudsætninger, som findes her i landet, og den stilling, jeg tager, tager jeg som dansk folketingsmand ud fra disse forudsætninger.

Hr. Bolvig fandt i den forbindelse anledning til at komme med betragtninger over socialistiske landes stilling til u-landsarbejdet. Hr. Bolvig må sikkert være klar over, at der jo foregår megen anden virksomhed, også hvad landbrug angår, ud over de rammer, som her er lagt; som vi også har hørt, er der stadig væk ting, som kunne give anledning til tvivl med hensyn til disse rammers fortræffelighed, og det kan man jo have forskellig stilling til forskellige steder. Derfor tror jeg ikke, hr. Bolvig i sine verdensbetragtninger skal bygge på det, han måske af lidt snævrere politiske grunde kørte frem med her. Jeg tror også, at udenrigsministeren, når han tænker sig om, vil indrømme, at hvad der foregår fra socialistiske landes side af hjælp til udviklingen i u-lande, ikke bare kan bringes på formen »rent moralsk støtte«.

Steen Folke (VS):

Jeg vil godt i det konkrete tilfælde frafalde ønsket om udvalgsarbejde. Men det er ikke, fordi jeg egentlig mener, at det er særlig rimeligt, og jeg vil godt benytte lejligheden til at sige, at jeg synes, jeg har bemærket før, at udenrigsministeren er meget utålmodig over for medlemmer, f. eks. mig, som overhovedet ønsker udvalgsarbejde om disse forslag til folketingsbeslutning vedrørende ratifikation af forskellige konventioner, der bliver fremlagt. Jeg synes, man må passe en lille smule på, at det ikke bliver sådan, at selve det at bede om et udvalgsarbejde i sig selv er noget frygtelig odiøst og urimeligt. Jeg kan godt forstå, man gerne vil have sagerne behandlet så hurtigt som muligt og med så lidt vrøvl som muligt, men jeg synes oprigtigt talt, at det er rimeligt, der er adgang til et udvalgsarbejde også omkring disse sager. Jeg er godt klar over, at det er sa-

ger, hvor det forholder sig anderledes end ved mange andre sager, fordi man ikke kan ændre konventionernes indhold gennem et udvalgsarbejde. Men der er også et andet formål med udvalgsarbejdet, nemlig at prøve at opklare alle mulige forhold omkring sagen, inden man tager stilling, og det mener jeg må være et legitimt formål med udvalgsarbejdet. Jeg har en fornemmelse også fra tidligere af, at hvis man ønsker det, så er ministeren meget utålmodig.

Som sagt, i det konkrete tilfælde er jeg rede til at frafalde ønsket om udvalgsarbejde, men jeg vil advare mod, at det bliver en generel tendens.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Jeg skal ikke vende tilbage til hr. Arentoft; hr. Arentoft forsøgte at komme op på land så godt som man nu kan, når man har haft vand til lidt over knæene, så det synes jeg, vi skal lade ligge.

Jeg vil gerne sige i anledning af det, hr. Ib Nørlund sagde, at det er jo en lang diskussion, men det var ikke helt tilfældigt, at vi på topmødet i Rom, da vi drøftede en ny økonomisk verdensorden – UNCTAD, råvarefond og mange andre ting, som vi desværre ikke var alt for enige om, men efterhånden blev enige om, som hr. Ib Nørlund ved – samtidig sagde, at det var rimeligt, at vi rettede en henvendelse til de østeuropæiske lande – nu husker jeg ikke, hvilken vending der blev brugt, om der stod de østeuropæiske lande, men jeg tror, det var den, vi brugte – om i højere grad at bidrage til nogle af disse foranstaltninger. Det er noget, der gang på gang undrer os – og det har ikke noget med øst-vest-splid eller konfrontation og alle de dyre ting at gøre – at østlandene i så forbløffende ringe grad tager del i bistanden til udviklingslandene.

Jeg vil gerne sige til hr. Steen Folke, at han har virkelig misforstået noget, hvis han føler, jeg er utålmodig, når nogen kræver forslag til udvalgsbehandling. For det første, som jeg sagde for et øjeblik siden, er det folketingets absolut suveræne ret, og jeg skal vel vogte mig for som minister bare at antyde et forslag om noget i den retning. For det andet var det, jeg sagde før, kun, at det punkt, hr. Steen Folke først og fremmest rejste – og jeg sagde udtrykkelig først og fremmest, der kunne jo være andre ting – det ville jeg ikke kunne svare på i et udvalg. Det synes jeg er en rimelig oplysning at give her i dag, hvor der skal tages stil-